

Hnojické Expres

Informační zpravodaj pro občany Hnojic * Číslo 1 * Květen 2010

Čtvrtletník vydává obec Hnojice, č.p. 117, Šternberk 78501, IC: 00298921, registrováno pod značkou: MK ČR E 15890

Dobrý den, vážení spoluobčané.

Za okny je letos nějaké podivné jaro, já Vám však přesto v úvodníku k novému Hnojickému Expresu přeji krásný den.

V tomto čísle bude věnována pozornost stále aktuálnímu problému třídění odpadů, budou zde zprávy ze života našich spolků a další zprávy, ale poměrně hodně prostoru dostane historie. Budete mít možnost přečíst si nezkrácený článek našeho pana kronikáře Oldřicha Pola o historii hnojického mlýna, který sepsal k devadesátému výročí ukončení provozu tohoto mlýna následkem tragického výbuchu, a budete mít také možnost přečíst si článek Občané Hnojic a únor 1948, který podle poznámek z pozůstalosti seniorů sestavil pan Bohumil Krček.

Proč si myslím, že tyto články jsou pro nás tak důležité? Už na základní škole nás učili heslo: „Historia magistra vitae“, což přeloženo do češtiny znamená „Dějiny jsou učitelkou života“. V jednom článku se dozvíme o velmi zajímavé historii hnojického mlýna a ve druhém pohled pamětníků na období po druhé světové válce a na únor 1948. Myslím, že je zcela zbytečné zde připomínat, jak tragickým událostem pro celý náš národ tehdy došlo. Bohužel, ne všichni lidé si dnes uvědomují, jak je historie stále živá. A když už jsem zmínil jeden citát, tak jsem někde četl ještě jeden moudrý: „Národ, který se nedokáže poučit z vlastní historie, je odsouzen prožít si ji znovu“. Poslední víkend v květnu jsou v naší zemi volby. Ať si to chceme či nechceme přiznat, opět máme nakročeno k velkému maléru. Pokud se nedokážeme poučit z historie a budeme volit zase nějaké populisty, kteří nám slibují naprosto nereálné sliby, můžeme znovu velmi tvrdě narazit. Proto nám všem přeji, abychom u voleb vybrali tu správnou stranu, která po skončení krize znovu pomůže nastartovat další rozvoj v naší krásné zemi.

Libor Kašpárek, starosta obce

Péče o památky v naší obci

V tomto čísle se více než jindy věnujeme historii. S historií naší obce souvisí také péče o historické památky. V tomto článku bych se chtěl zmínit o několika z nich.

Restaurování sochy sv. Jana Nepomuckého

Jednou z historicky nejvýznamnějších památek v naší obci je socha sv. Jana Nepomuckého, která je zapsána i v rejstříku národních kulturních památek. Tuto sochu označují odborníci za velmi hodnotný doklad evropského umění 18. století. Socha je dílem významného barokního sochaře Jiřího Antonína Heinze a pochází z roku 1732. Je zhotovena z maletínského pískovce a její celková výška je 3,2 m. Skoro tři století od jejího vzniku se na této naší významné památce značně podepsalo. Kovové části zkorodovaly, některé byly ulomeny, a především základy byly velmi závažně poškozeny kořeny sousední vzrostlé lípy. Proto bylo rozhodnuto o její rekonstrukci.

Restaurování národní kulturní památky není jednoduchá záležitost. Nejdříve musí být zpracován návrh restaurátorských prací a musí s ním vyjádřit souhlas památkáři. Navíc takovouto věc nemůže udělat ledaskdo – musí ji provést zkušený restaurátor s osvědčením. Vypracováním restaurátorského záměru a později i restaurováním sochy sv. Jana Nepomuckého byl pověřen akademický sochař René Tikal, který již dlouhá léta žije v Olomouci a restauroval v našem okolí spoustu významných památek. Celá akce byla rozdělena na dvě etapy, jednak z důvodů časové vytíženosti pana sochaře, ale také z důvodu lepšího získání dotací. Celá oprava této významné památky vyšla na 218.000,-Kč, ze kterých bylo z dotací Ministerstva kultury ČR 192.000,-Kč.

Boží muka v novém hávu

Na katastru naší obce jsou však i jiné památky. Nejsou sice zapsané v rejstříku kulturních památek, ale pro naše občany mají stejný význam. V loňském roce proto dostaly nový kabát i Boží muka. Dvoje z nich – Boží muka u starého kravína a u silnice k Žerotínu byly zcela dokončeny a třetí u cesty do Moravské Huzové čekají na lepší počasí, aby mohly být také takto natřeny. Stejně hezká mohla být i Boží muka u Lužic, ale bohužel nějaký pirát silnic je naboural takovým způsobem, že je poškodil již od základu, takže tato Boží muka budou muset být zřejmě až do základu rozebrána a znovu postavena. Opravu Božích muk provedli zaměstnanci vykonávající v naší obci veřejně prospěšné práce, celková rekonstrukce Božích muk u Lužic bude muset být zřejmě provedena odbornou firmou.

Schody u kaple sv. Floriána

Dopravní nehoda zničila i schody u kapličky sv. Floriána v Kukově. Naštěstí zde viník nehody neujel, proto budou nové schody uhrazeny z pojistky odpovědnosti viníka nehody. Nové schody byly postaveny tak, aby se co nejvíce podobaly schodům původním, ale nám všem bude nějaký čas trvat, než si na jejich nový vzhled zvykneme. Tyto nové schody v uplynulých dnech postavila firma pana Karla Zelinky, která byla vybrána zastupitelstvem obce ze čtyř nabídek.

Kříž na hřbitově

V letošním roce se nám podařilo získat dotaci i na restaurování kříže na hřbitově. Základy a podstavec 520 cm vysokého kříže, jenž pochází z roku 1888 působením času a povětrnostních vlivů utrpěly značné škody a celý kříž se začal naklánět, takže hrozilo jeho zřícení. Nejlepší návrh restaurátorských prací zhotovili a zakázku získali mladí restaurátoři, sourozenci Martin a Lucie Parobkovi ze Šternberka, kteří uspěli ve výběru ze tří nabídek. Celkové zrestaurování kříže bude stát 57.000,-Kč, z toho 50.000,-Kč bylo získáno z programu „Obnova staveb drobné architektury místního významu v Olomouckém kraji“.

Třídění odpadu v obci Hnojice

V tomto článku bych se chtěl zamyslet nad tříděním odpadů v naší obci.

Úvodem bych rád poděkoval všem, kteří odpady svědomitě a pravidelně třídí a pomáhají tak ochraně přírody i dalšímu využití odpadu. Aby třídění odpadu bylo pro naše občany jednodušší, udělali jsme v obci v září 2008 celkem pět míst pro kontejnery na tříděný odpad. Snažili jsme se, aby každý měl toto místo co nejbližší ke svému domovu. Očekávali jsme, že se tím zvýší objem vytříděného odpadu a výrazně se sníží podíl komunálního odpadu – tedy toho vyhazovaného do popelnic. Člověk by si řekl, že když máme pětkrát více nádob na tříděný odpad, každý je má dnes velice blízko, tak také pětkrát stoupne množství tříděného odpadu a výrazně ubude ten netříděný. Jak to ale bylo ve skutečnosti?

První výsledky nás dost potěšily. V roce 2008, kdy byla sběrná místa v provozu první tři měsíce, nastalo zlepšení oproti roku 2007 – z 10,94% vytříděného odpadu a 28. místa mezi obcemi v působnosti firmy REMIT jsme se dostali na 12,46% a na 19. místo v roce 2008. Očekávali jsme sice větší nárůst, ale říkali jsme si, že to je tím, že sběrná místa zde byla jen 3 měsíce a lidé si teprve zvykají a že se to zlepší a s velkým zájmem jsme očekávali výsledky za rok 2009. Když je starosta přivezl, čekalo nás zklamání. Podíl vytříděného odpadu 12,75% a pokles na 21. místo. Přitom celkové množství odpadu se nezměnilo. To znamená, že lidé netřídí o nic víc, než třídili před rozšířením sběrných míst.

Někteří prý říkají, že když mají platit tolik za odpady, tak se přece nebudou ještě namáhat s tříděním. Tato myšlenka je ale úplně zcestná. Nebudu tady psát o tom, že podle zákona je povinnost třídít, ani o tom, jak třídění pomáhá životnímu prostředí. Chci tady napsat o obyčejných kupeckých počtech. To, kolik platí každý z nás za odpady vychází z množství odvezeného NETŘÍDĚNÉHO odpadu, tedy toho z popelnic, za tříděný odpad neplatíme nic. V loňském i letošním roce díky krizi vláda pozdržela plánované navýšování poplatku za skládkování a díky tomu nejsou navýšovány ani poplatky za odpad. Ale tyto poplatky se v příštích letech budou zvyšovat, a to několikanásobně. Pokud tedy budeme produkovat stejné množství odpadu, budeme platit za odpady stále více a více. Jak starosta spočítal již před časem, během několika let bychom tak mohli platit i více než 2.500,-Kč na jednoho občana, a to už je hodně velká částka. Aby se toto nestalo, musíme se naučit třídít odpad.

V tuto chvíli je to na každém z nás, zatím nás nikdo za netřídění odpadu nepostihuje. Ale už dnes se musíme připravovat na to, že až začnou tyto náklady stoupat, bude se obec podle toho muset zařídit. Budeme muset udělat zvýhodnění pro ty, kdo odpad poctivě třídí a postihovat přísně ty, kdo to nedělají. V současné době výbor pro životní prostředí se starostou připravuje opatření k tomu, aby se množství netříděného odpadu v naší obci co nejvíce snížilo. Vyzývám proto všechny, koho tento problém trápí, aby své nápady a připomínky v této oblasti předali některému ze členů výboru pro životní prostředí, mně nebo na obecní úřad. Všechny náměty a připomínky pečlivě zvážíme. Jde nám přeci všem o stejnou věc – omezit množství netříděného odpadu a tím nejen pomoci přírodě, ale také našim peněženkám.

Václav Adam, předseda výboru pro životní prostředí

Pár slov starosty

I já bych rád poděkoval všem občanům, kteří již pochopili nutnost třídít odpady. Nikomu z nás se nelíbí zvyšování poplatků za odpady. Proto budeme s výborem pro životní prostředí hledat cestu, jakým způsobem co nejvíce omezit produkci netříděného komunálního odpadu.

Nějaké nápady už máme, další snad dodá někdo z občanů či získáme z moudré literatury nebo na některém školení. Rozhodně chceme nadále pokračovat v nastoupené cestě, zlepšovat třídění a také dostat z popelnic biologický odpad, neboť hlavně tráva tvoří v letním období zbytečně drahou náplň našich popelnic.

V tomto roce bude také provedeno vydláždění sběrných míst, protože se ukázalo, že lidé si na jejich rozmístění již zvykli. Víím, že toto rozmístění nebude nikdy úplně ideální. Každý by chtěl mít sběrné místo co nejbližší, ale nejde vyhovět úplně všem požadavkům. Věřím, že i zlepšení prostředí v okolí sběrných míst díky vydláždění přispěje tomu, že budeme všichni více třídít.

Na obrázku sběrné místo u pošty.

Zpráva kontrolního výboru za rok 2009

Kontrolní výbor se během roku 2009 sešel celkem 5x a to 6. března, kdy se zabýval vyhodnocením práce kontrolního výboru za rok 2008.

Další termín zasedání byl stanoven již na den 20.03.2009, kdy se zabýval úkolem uloženým mu zastupitelstvem a to v souvislosti s prověřením stavebních úprav domu č. 160 v obci Hnojice, kde se prováděla částečná rekonstrukce, zejména rekonstrukce přízemí budovy, kde sídlí Česká pošta, MUDr. Křapová a místní knihovna a prověření stavu a zapojení elektroinstalace.

Při jednání kontrolního výboru dne 18.06.2009 bylo předmětem jednání kontrola plnění usnesení zastupitelstva obce za období března až květen a kontrola poplatků za psy.

Dále se kontrolní výbor sešel dne 24.09.2009, kdy se zaměřil na kontrolu plnění usnesení zastupitelstva obce Hnojice č. 6/2009 ze dne 29.06.2009 a usnesení č. 7 ze dne 13.07.2009 a na kontrolu plnění úkolů finančního výboru. Výsledky všech kontrol byly pák řádně prezentovány na zasedání zastupitelstva obce.

Naposledy se kontrolní výbor sešel dne 19. prosince 2009, kdy se zabýval kontrolou hospodaření s majetkem obce, kontrolou plnění usnesení zastupitelstva obce a kontrolou práce finančního výboru.

Zápisy z jednání kontrolního výboru, které slouží jako informace pro členy zastupitelstva obce o stavu plnění jeho usnesení, jsou uloženy u obecního úřadu. Dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, lze na základě žádosti poskytnout kopii zápisu provedených kontrol, ale až po projednání na zasedání zastupitelstva, pokud nejde o důvody uvedené v § 7 až 11 citovaného zákona.

Václav Adam, předseda kontrolního výboru

Zpráva o činnosti finančního výboru za rok 2009.

Finanční výbor za rok 2009 zasedal celkem šestkrát, na svých zasedáních od začátku roku projednával

- návrh rozpočtu na rok 2009 a to dle jednotlivých položek
- provedl kontrolu veřejných hracích automatů (2 ks.)
- provedl kontrolu hospodaření za rok 2008
- projednal návrh rozpočtové změny č. 1
- provedl kontrolu výběru nedoplatků na místních poplatnících
- provedl kontrolu nájemného na č.p. 91 a č.p. 160
- projednával návrh rozpočtové změny č. 2
- projednal návrh rozpočtové změny č. 3
- projednal návrh rozpočtové změny č. 4
- projednal zpracování rozpočtového provizoria na rok 2010
- projednal rozpočtovou změnu č.5, která je konečná k uzavření roku 2009, dle skutečných příjmů a výdajů.

Nechci unavovat číslly, ale jen se zmíním o dotacích, které se v roce 2009 podařilo získat. Celkem se jednalo o částku 857.000,-Kč, z toho dotace na výstavbu, opravy a pořízení zařízení činily za rok 2009 624.200,- Kč a dotace ze státního rozpočtu a EU získané pro pracovníky na veřejně prospěšné práce činí 232.800,- Kč.

Za finanční výbor zprávu sestavil předseda finančního výboru Zdeněk Jurásek.

*****

Z minulosti hnojického mlýna

Tímto článkem jsem chtěl oživit dnes už málo známou historii hnojického mlýna, jeho vznik i zánik a také s úctou vzpomenout na všechny mlynáře, kteří zde působili.

Hnojický mlýn nechal postavit kolem roku 1650 Kristián Ulrich, vévoda z Württenberka, pán na Šternberském panství. Dle Lánského rejstříku vrchnost mlýn od jeho postavení pronajímala. Jedním z prvních úředně zapsaných nájemců byl kolem roku 1660 nějaký Tomáš, bližší údaje nejsou známy. V letech 1665 až 1669 je zde uváděn Daniel Zima a od roku 1669 do roku 1678 Jan Til pocházející ze Zvole. V roce 1678 převzal mlynářské řemeslo jeho syn Friedrich Til, a působil zde do roku 1682. V „Hnojických consignacích“ je psáno, že v době kdy Jan Adam Ondřej z Lichtensteina koupil 2 díly panství, nechal si udělat přehled všech poddaných. Zde se uvádí, že roku 1695 má Tomáš Seifert v nájmu hnojický mlýn. V roce 1700 získali páni z Lichtensteina třetí díl panství a spojili jej v obrovský celek. Dalším majitelem rozsáhlého panství se stal Josef Václav z mladší větve rodu Lichtensteinů, který prodal hnojický mlýn v roce 1750 za 1100 zlatých Josefu Tutschovi. (V jiných historických pramenech se uvádí také Dutsch. Toto příjmení mohl chybně zapsat panský písař.) Josef Tutsch zde působil 14 let. V roce 1764 odkoupil mlýn Josef Schintzel. Tento mlynář si na svém řemesle velmi zakládal, získal pečetní právo a mlynářský pečetní znak, na němž je měřidlo, mlýnské kolo a iniciály mlynáře. Rod Schintzelů vlastnil mlýn vůbec nejdéle ze všech, tedy skoro sto let.

Právě poslední mlynář Antonín Schintzel prodal v roce 1863 mlýn svému příteli Karlu Petrovi ze Šternberka. Proč pan Karel Petr koupil mlýn v Hnojicích když ve Šternberku na náměstí měl měšťanský dům s prosperující živností? Nabízí se několik hypotéz. Například, že chtěl do budoucna zabezpečit své syny nebo měl v úmyslu investovat do živnosti, v níž se vyznal, neboť sám byl vyučen mlynářem. Navíc tak mohl mít svoji vlastní a levnější mouku. Snad, o důvodu jeho rozhodnutí můžeme jen spekulovat. V archívních pramenech se jeho činnost ve Šternberku uvádí jako Bäckermeister, tedy mistr pekařský. K živnosti též patřila i malá prodejna pečiva.

Pan Karel Petr se oženil 8. března 1843 s Annou, roz. Steskal, s níž měl tři syny. Nejstarší syn Florián se stal katechetou ve Svitavách. Prostřední syn Karel zemřel roku 1866, měl 17 let. Nejmladší syn Julius se narodil v roce 1850 ve Šternberku. V Hnojicích se vyučil mlynářskému řemeslu a po získání praxe mlýn převzal do svých rukou. Stejně jako jeho otec byl činný na poli kulturním, neboť i on působil v tehdy již známém pěveckém a divadelním spolku „Vlastimil“. Mlynář Julius se oženil dne 23. října 1871 se slečnou Julianou Schmied z Újezda u Uničova č.p.65. Právo dědičné na hnojický mlýn č.p. 41 získal od svého otce v roce 1876. Jeho matka zemřela 17. října 1875 a otec Karel dne 16. ledna 1878.

Manželé Julius a Juliana Petrovi měli celkem pět dětí. Nejstarší syn Karel narozen v roce 1872 se stal katolickým knězem v Moravské Ostravě – Přívoze. Druhorozený syn Theodor se narodil roku 1873. Jediná dcera Anna narozena 10. února 1876 se provdala v roce 1900 za Lukáše Sedláčka ze Žerotína. Předposlední syn Julius Petr narozen 13. února 1879 vystudoval Theologii na bohosloveckém ústavu ve Vidnavě. Jako administrátor působil v několika farnostech na ostravsku. Farářem byl ustanoven v roce 1913 v Horních Domaslavicích. Nejmladší syn František zemřel ve dvou letech.

Nabízí se zatím nepotvrzená, ale logická myšlenka že po smrti rodičů prodal mlynář Julius měšťanský dům ve Šternberku a za stržené peníze postavil v roce 1884 v Hnojicích vedle mlýna novou usedlost.

Dále nechal mlynář Julius v roce 1901 vybudovat za mlýnským kolem, kamenný odpadní tunel v délce 28 m šířce 2m a výšce 1,70m. Po zrušení vodního kola přestal tunel plnit svoji funkci, pro kterou byl zbudován. Kolem roku 1960 bylo do jeho vyústění položeno potrubí o průměru 30 cm a posléze zasypáno.

Dalším pokračovatelem rodu Petřů a novým mlynářem se stal Theodor Petr. Narodil se 20 října 1873. Stejně jako jeho děd a otec i on vstoupil do divadelního spolku „Vlastimil“. Oženil se 30. srpna 1904 s Annou roz. Vyhánkovou ze Žerotína čp.7. Její otec Josef Vyhánek, sedlák, věrný to přítel hnojického starosty Lukáše Škody a velmi podnikavý člověk, měl v tu dobu už více jak 16 let pronajat od správy lichtenšteinských velkostatků „Dvůr Lužický“, kde také se svojí rodinou bydlel. Theodor Petr získal právo dědické na hnojický mlýn ihned po svatbě a to dne 14. října 1904 a stal se tak posledním „Panem otcem“ (tak se tehdy mlynářům říkalo) na hnojickém mlýně.

Mlynář Theodor měl se svou ženou tři děti. Syn Karel, druhým jménem Václav, se narodil 28. září 1905, a dcera Anna se narodila roku 1910. Později si vzala obchodníka Josefa Kubu z čp. 43. Nejmladší syn Theodor se narodil 28. července 1912. Bohužel, osud jeho životu nepřál, zemřel 5. ledna 1913.

V prvním desetiletí nového milénia byl mlýn velmi prosperující živností, navíc zde bylo hospodářství a polnosti o výměře několika hektarů, pekárna a malý obchůdek s čerstvým pečivem, tak zvaný kvelb (z německého Gewölbe komora či kupecký krám) o který se staral pan Julius Petr toho času mlynář na odpočinku. Mimo rodinu mlynáře pracovalo a žilo na usedlosti několik dalších rodin.

Mlynář Theodor Petr byl velmi moderní, pokrokový a hlavně praktický člověk. Dne 3 března 1911 prodal vodní právo za 55 000 korun a ještě téhož roku začaly práce na odstraňování stávajícího zařízení mlýnského jezu a zasypání strouhy vedoucí k vodnímu kolu.

V té době byl prodej vodního práva určitě velmi dobrý nápad, neboť mlýn se každoročně v létě potýkal s nedostatkem vody a s jarním táním při větším průtoku byl odpadní kanál naopak zahlcen vodou, která se vracela ke kolu a zpětným tlakem způsobila jeho brodnění, čímž podstatně klesla účinnost síly přecházející z vodního kola na hřídel a mlecí ústrojí. Jinak mlýnské kolo mělo šířku 2 metry a průměr 3 metry, dubový hřídel měl v průměru 80 cm. Užitečný spád vodního díla byl necelé 3 metry. Při průtoku 150 až 250 litrů za vteřinu podalo vodní kolo na hřídel výkon 4 až 6 HP.

Aby mlynář jednou pro vždy přešel problémům s vodou, rozhodl se koupit za utržené peníze naftový motor typu Bronse 16 HP od firmy Laurin a Klement z Mladé Boleslavi. Kolaudace proběhla 3. října 1912 a po dokončení všech stavebních úprav byl motor začátkem března 1913 slavnostně spuštěn. Podle všeho běžel motor bez problémů až do poloviny roku 1914, kdy mlynář po vyhlášení válečného stavu musel narukovat. Dostal se k „Dienst ohne Waffe in K u k Militärfestungsspital A/2 in Krakau (služba beze zbraně v K u k vojenské pevnostní nemocnici v Krakově) kde sloužil jako sanitätssoldat (něco jako lapiduch) v hodnosti četaře. Během válečných let se na mlýně událo několik podstatných změn. Ta méně závažná byla, že se práce ve mlýně postupně zastavila. Ovšem největší ranou osudu pro mlynáře bylo, že během vojny mu zemřeli oba rodiče. Matka Juliana zemřela dne 4. června 1916 a po necelém roce, tedy 2. dubna 1917 i její manžel Julius. Jak sám Theodor píše ve své korespondenci, měl štěstí na dobrého velitele, který jej pustil na oba pohřby. Díky svému vojenskému zařazení neokusil ty pravé hrůzy války a tak se šťastně vrátil již v druhé polovině roku 1918. Ihned po svém návratu uvedl mlýn do chodu. Jeho syn Karel, i když ještě chodil do měšťanské školy ve Štěpánově, se pomalu začal učit mlynářskému řemeslu. Mletí obilí se opět rozeběhlo a zdálo se že nic nestojí v cestě obnovy bývalé prosperity hnojického mlýna. Leč osudy bývají nevyzpytatelné, jak se lidově říká, neštěstí nechodí po horách, ale po lidech a tak byla krutě zasažena i rodina mlynáře Theodora Petra.

Stalo se to kolem poledne na den sv. Mikuláše, tedy 6. prosince 1919. Ráno se mlynáři nepodařilo nastartovat motor, kterým se uvádělo do chodu mlecí zařízení. Na opravu si pozval zámečnického mistra pana Adolfa Leschtinského ze Šternberka. Ten si zase vzal k ruce svého tcháně.

Manželka mlynáře paní Anna Petrová na toto neštěstí nerada vzpomínala, přesto se dochovala jakási její nepsaná vzpomínka či výpověď :

„Připravovala jsem oběd, ti ze mlýnice stále chodili do kamen žhavit nějaká železa, až se to stalo. Nastala hrozivá rána, okamžitě se vysypaly okenní tabulky. Ve dveřích kredence praskla skleněná výplň. Bylo mi hned jasné, že se muselo stát veliké neštěstí“.

Co se ale opravdu přesně stalo, zůstává dodnes v oblasti spekulací a dohadů, existuje mnoho verzí, ale zjistit pravou příčinu výbuchu se už asi nikdy nepodaří. Ovšem zcela určitě lze říci, že zámečnický mistr pan Leschtinský (Leštinský) přecenil svoje síly jak po teoretické stránce, tak v praktické znalosti oprav i startování vznětových motorů a vše co je s tím spojeno, tedy i manipulaci s palivem, které se do těchto motorů používalo. Jak již bylo předesláno, byl hnojický mlýn poháněn stabilním vznětovým motorem firmy Laurin – Klement typu Bronse 16 Hp. Místo kýženého rozeběhnutí motoru se mistru Leschtinskému podařilo jediné - neodbornou manipulací přivést technické zařízení mlýnice, kde bylo i nemalé množství hořlavého materiálu, k ohromnému výbuchu. Exploze byla natolik razantní, že prorazila střechu mlýna a ta oba přítomné zasypala. Lidé, kteří se seběhli, snažili se zachránit nejen zavalené osoby, ale i uskladněné obilí. Po výbuchu následoval mohutný požár, který znesnadňoval záchranné práce. Navíc hoření umocňoval všude přítomný moučný prach, ale i nafta, kterou byl motor poháněn. Vznikla oprávněná obava, že by mohlo dojít k dalšímu výbuchu, proto bylo od dalších záchranných prací upuštěno. Hasiči se snažili chránit aspoň obytný dům tím, že jej stále kropili vodou. Během následných čtyř hodin shořelo asi 3 tuny obilí a vše, co v budově bylo. Teprve po zdolání požáru a odklizení trosk se lidem podařilo vynést dvě mrtvá těla. Zámečnický mistr Adolf Leschtinský (*6.8. 1874) a mlynář Theodor Petr toto neštěstí nepřežili. V té době bylo mlynáři 46 let a mistru zámečnickému 45 let. V úmrtní knize je lakonicky uvedeno - smrt zadušením; nic víc a nic méně. Mlynářský učeň a učeň mistra zámečnického byli těžce zraněni, ale oba zůstali na živu. Za svoji záchranu mohli vděčit panu Bohumilu Holoubkovi z čp. 115, který díky své statečnosti oba učně z trosk vynesl. Jejich štěstím bylo, že v době výbuchu se pohybovali ve vedlejšímu objektu za plechovými dveřmi, které, i když byly tlakem vyraženy, mladíky ochránily. Právě mlynářský učeň ještě po mnoho let navštěvoval rodinu mlynáře Petra, ale i svého zachránce pana Holoubka.

Co napsat na závěr? Paní Anna Petrová, nyní již vdova, byla jistě velmi silná a statečná žena, vždyť v ten den se jí musel zhroutit celý svět. Ztratila milovaného muže, živitele rodiny, zůstala sama se dvěma nezletilými dětmi, navíc se ze dne na den musela postarat o chod celého hospodářství. Poručníkem jejich dětí byl soudem určen její švagr, pan Josef Sedláček ze Žerotína. V nejtěžší chvíli byla pro ni velkou oporou sestra Marie, provdaná Tiefenbachová, která jí v den neštěstí vzala i s dětmi k sobě a poskytla jim potřebnou pomoc a útěchu. Přes všechny rány osudu a problémy s tím spjaté paní Anna vychovala obě děti a postarala se o majetek. V době neštěstí jí bylo 40 let. Nikdy se už nevdala, zůstala sama se svými vzpomínkami. Milovaného muže přežila o 35 let. Zemřela u své dcery Anny, provdané Kubové, dne 15. února 1954. Pro úplnost je třeba se zmínit o pojistce mlýna. Pan Theodor prozíravě obnovil doplatkem dne 9. ledna 1919 starou pojistku u krakovské pojišťovací společnosti v Brně. Mlýn byl pojištěn proti požáru na hodnotu 68 500 Kč o ročním pojistném 667 Kč. Všem, kteří tak díky požáru přišli o svoje obilí, byla jejich ztráta uhrazena. Tímto neštěstím bylo ukončeno skoro 270 leté trvání mlýna v Hnojicích.

ořp

Článek napsal v roce 2009 Oldřich František Pol, kronikář obce Hnojice, u příležitosti 90. výročí této tragické události.

OBČANÉ HNOJIC A ÚNOR 1948

Únorem 1948 se uzavřelo seskupování států v sovětský mocenský blok, který se začal formovat v útvar řízený jednotně a z jednoho centra – z Moskvy. Pro středoevropský stát Čechů, Slováků a příslušníků jiných národnostních menšin to byl hluboký a tragický předěl státního a národního vývoje. Vyjadřoval jednu z forem nastolení komunistického monopolu moci.

Příhodná geografická poloha Hnojic a úrodná půda kolem vytvářela po staletí předpoklady k intenzivní zemědělské produkci. Obdělávání úrodné půdy poskytovalo generacím: majitelů půdy nejen nezbytnou obživu, ale zároveň utvářelo a upevňovalo vztahy venkovského obyvatelstva k půdě. Vlastnické vztahy byly určující na utváření sociální skladby vesnice. Po osvobození v květnu 1945 se půda stala opět rozhodujícím faktorem. Na velikosti zemědělské usedlosti, zděděné po generacích předků, závisel rozsah a druh rostlinné a živočišné produkce, i používání mechanizačních prostředků. Část drobných rolníků, kteří měli nedostatek půdy, si zajistila obživu formou vedlejšího zaměstnání v rozrůstající se průmyslové výrobě v okolí.

Jakým směrem půjde poválečný vývoj po osvobození ČSR v květnu 1945, to mohla naše exilová vláda v Londýně vědět již během II. světové války. Lidé kolem prezidenta Beneše měli dost času a příležitostí vytvořit si odpovídající představu o celé situaci. Ve snaze udržet si svoje místa a po válce se vrátit jako vítězové, začali si vzájemně dokazovat, že komunisté jsou dobrými demokraty a na všechny varovné skutečnosti a pochyby rádi zapomínali. Při koketování s komunisty zapomněli i na to, že "dobromyslný" kuřák Hulky Klement Gottwald jim v pražské poslanecké sněmovně vmetl do tváře slova „Ano, my se chodíme k ruským bolševikům učit - jak vám zakroutit krkem, přejde vás smích...“.

Spojenecká smlouva, podepsaná prezidentem Benešem v Moskvě r. 1943, předznamenala orientaci vývoje v naší republice. V roce 1945 byl národ omámený svobodou a vítěznými hesly, ale zdravý selský rozum většiny se nedal obalamutit. Střízlivě myslící lidé venkova věděli, že výhybka války a revoluce zavedla dějinný vývoj v naší zemi na novou kolej. Po volbách do Národního shromáždění v létě 1946, se projevila Stalinova zásada - kdo sčítá hlasy, ten vyhrává volby! V projevech a v tisku se stále více objevovalo slovo socialismus. Rovněž KSČ přistoupila k opravě svého veřejného programu. Ke komunistům bylo přistupováno od ostatních stran jako k rovnocenným partnerům, ochotným upřímně se podílet s ostatními na výstavbě svobodného a sociálně spravedlivého státu. Domnívali se, že demokratické parlamentní zvyklosti politického zápasu budou dodrženy, když po osvobození v květnu 1945 neuchvátila KSČ veškerou moc ve státě.

Prekvapení byli i komunisté, že v jiných demokratických stranách se našla celá řada lidí, kteří ochotně plnili úkoly dané KSČ. Za těchto předpokladů se v nekomunistických stranách samozřejmě začala připravovat možnost ovládnout vedení těchto stran. Čekalo se jen na vhodnou příležitost. Při ústředním výboru KSČ bylo zřízeno tajné oddělení pro nekomunistické strany. Začalo řízení, systematické pronikání do těchto stran přes agentury zřízené v každé straně.

Nebylo však zatím vhodné strašit masy diktaturou proletariátu, proto jako součást taktiky v předúnorovém zápase o moc byl používán termín "specifická československá cesta k socialismu". Kdo toto sledoval při střízlivém uvažování, musel se ptát po pravé podstatě režimu a nutně v něm vzklíčilo podezření, že komunisté zatím v tichosti a ve skrytu před veřejností dosáhli svého dílčího cíle. Dokud však ve svých rukou nebudou mít veškerou moc, stydí se jej národu ohlásit.

Jak bylo možné vyčíst z mnohých útržků a dílčích poznámek v kalendářích venkovských hospodářů, je vidět, že prostý venkovský člověk, hodnotící situaci svým selským rozumem, měl ke skutečné pravdě mnohem blíže. Jeho intuice umožňovala udělat logickou zkratku a posunout se dál, než bylo slyšet z různých schůzí a shromáždění. Z tisku bylo zřejmé, jak nejvyšší státní činitelé včetně prezidenta nebyli dost opatrní a prozřetelní.

Jan Masaryk, ministr zahraničí, ještě v roce 1947 chtěl svým ujišťováním získat americké kruhy k větší angažovanosti v ČSR. Přesvědčoval je, že komunisté spolupracují s ostatními stranami, budují demokratickou zemi a je výmyslem, že by komunisté chtěli někoho z vlády vytlačit. Národní socialisté – Ferdinand Peroutka uvádí : „... jestliže vlastnosti českého lidu jsou dobré, nebojte se, budou působit i uvnitř KSČ“. Jaroslav Stránský: „... máme v čele slušné lidi, a to říkám o všech našich stranách...“.

Národní slavnost v Hnojicích dne 9. září 1945 též měla významného hosta. Místní národně soc. stranou byl pozván tehdejší ministr zahraničního obchodu Hubert Ripka. Na slavnosti měl hlavní projev a provedl po pětileté úschově druhé odhalení pomníku legionáře v parku. Podle poznámek přímých účastníků hovořil v duchu svých stranických kolegů, se zaměřením na zemědělskou výrobu a na potřebu nové pozemkové reformy.

Z vyšších míst téměř všichni bláhově doufali, že domácí stranickopolitičtí zmocněnci demokratických stran za pomoci Západu zachrání ČSR před sovětizací. Jaká byla skutečnost života v SSSR, to znal i lidé z literatury I. republiky, poznatky si upřesnili ústním podáním od mnohých uprchlíků, nebo od osob, které se po válce navrátili nazpět. Na měšťanské škole ve Štěpánově v poválečných letech vyučoval ruský jazyk Štěpán Šišola, byl důstojníkem a přišel s armádou, Pocházel z většího hospodářství na úrodné Ukrajině a na hospodářům důvěrně, přesně sděloval, jak bude kolektivizace postupovat.

Ve vzduchu viselo zavádění kolektivizace a tím soumrak soukromého hospodaření. Touha zachránit existenci, majetek, dílnu, obchod, grunt a přizpůsobit se novému režimu často prozíravě zavedla lidi do zcela jiného uskupení, než byl jejich vlastní zájem.

Respektované osoby obce celá staletí žili na svých gruntech, byli mluvčími mnoha lidí v obci, které na polních pracích zaměstnávali, nyní viděli, že je ohrožuje to, čeho se začínají bát. Svým nástupcům na větších nebo menších hospodářstvích, synům nebo dcerám byli nuceni sdělit: „Co ti předám, když mi všechno seberou, pole i hospodářství?“ Toto jsou nesdělitelné zážitky našich otců, které prožívali ve svém vědomí. Byla nastartována vlna lidských tragedií, kolektivizace zničila tradiční venkovské vztahy. Selská hrdost podnítila lidi – být sám sebou, nejt proti proudu. Každé vychýlení od stanoveného názoru znamenalo být izolován. Kdo nepoužíval oči k vidění, brzy je potřeboval pro pláč. Člověk nemůže předběhnout žádný vývoj a kdo má v sobě nenávisť, nejvíce ubližuje sám sobě. Hlubiny zla nelze uchopit, aby se daly zneškodnit vlastní silou.

Na podzim roku 1947 bylo KSČ rozhodnuto vybudování lidových milic – jako ozbrojené pěti dělnické třídy. Již sama existence těchto útvarů byla jedním z dokladů nedemokratické, nelegální cesty. Dalším dokladem nelegální a protiústavní únorové machinace bylo zřízení akčních výborů. V rozporu s platnou ústavou měli již během února 1948 pravomoc provádět očistu škol, ústavů, národních výborů všech stupňů, počínaje vesnicí, přes vedení závodů až po ministerstva. Ze všech těchto míst byli vyhazováni lidé, kteří nesouhlasili s politikou KSČ.

Příležitost na kterou se čekalo, přihrály komunistům demokratické strany, když vyvolaly, nebo uspíšily vyvolání vládní krize. Ve velkých městech 22. února 1948 vyrukovaly lidové milice, vyzbrojené narychlo dovezenými zbraněmi. Již pouhý fakt, že se v ulicích měst objevila ozbrojená složka KSČ, stačil, aby se předáci nekomunistických stran vyděsili a kapitulovali.

Další průběh událostí je všeobecně známý, jak se může v knihovnách každý přesvědčit. O těchto událostech bylo napsáno mnoho publikací i článků v tisku, které zde nechci opakovat.

Je potřebné vztít se do situace lidí, kteří se ve své době rozhodovali tak, jak se rozhodovali. Rozumný člověk si dělá názor podle vlastních zkušeností. Změny a opravy v kronikách a záznamech nejsou možné. Historii nelze opravovat a přizpůsobovat i obrazu dneška.

Podle poznámek z pozůstalosti seniorů sestavil

Bohumil K r e k

*****

Činnost o. s. Hagnózek v r. 2009

Občanské sdružení Hagnózek v uplynulém roce 2009 absolvovalo několik vystoupení. Na jaře jsme již tradičně s dětmi ze souboru Pomněnke předvedli na Hradě ve Šternberku pásmo jarních zvyků. Toto pásmo bychom rádi představili v letošním roce i v Hnojicích na násvi, tak snad se nám to podaří uskutečnit. Dále jsme v minulém roce tančili v Újezdě na hodech, kde byla velmi příjemná atmosféra. Hody v Hnojicích byly pro nás samozřejmě nejdůležitější, představily se děti ze souboru Pomněnke, dospělí ze souboru Věneček a ke všemu nám hrála cimbálovka Hagnózek. Věříme, že se naše vystoupení líbilo a že rodiče a známí ocenili výkony svých dětí. Tímto se naše vystupování v tomto roce uzavřelo. Bylo toho mnohem méně než jiné roky, ale každý se někdy potřebuje nadechnout, aby mohl pokračovat.

Rok jsme zakončili pořádáním výstavy s názvem Barevné Vánoce. Konala se v prvním adventním týdnu a návštěvníci si na ní mohli prohlédnout např. ukázky vánočního stolování, zdobení stromečků, Betlémy, hanácký vánoční stůl, adventní kalendáře, věnce, svícný aj. Dále bylo možné na výstavě zakoupit drobné dárečky a potěšit své blízké. Na výstavu se přišlo podívat i mnoho lidí ze vzdálenějších míst a velmi se jim líbila. Věříme, že se líbila i místním a že nás při pořádání příští výstavy podpoří.

Občanské sdružení Hagnózek děkuje všem, kteří nás v roce 2009 jakkoli podpořili a těšíme se na další spolupráci.

Srdečně zveme do našeho souboru Pomněnke všechny děti a nejen děvčata, ale i chlapce.

Zkoušky máme každé úterý v 16,00hod. v sále obecního úřadu.

Lenka Kořenková

Činnost SDH v roce 2009

Úvodem bych chtěla pozdravit všechny čtenáře.

V loňském roce se muži SDH Hnojice zúčastnili Okrskové soutěže v Hnojicích, kde se umístili na 8. místě a soutěží v Řídeči a Moravské Hůzové, kde se umístili na 4. a 6. místě.

Okrsková soutěž se v Hnojicích konala již 2. rokem. Sjelo se celkem osm družstev ze SDH Liboše, Štěpánova, Řídeče, Moravské Hůzové, Stádlá, Žerotína, Střené a Hnojic.

Počasí nám nepřálo, občasný déšť znepříjemňoval průběh soutěže. Přesto jsme svěřenou důvěru Okrsku nezklamali, pro hladké konání soutěže jsme udělali maximum. Tradičně se po soutěži konala taneční zábava. K tanci i poslechu hrála skupina Exces. Chladné počasí zapříčinilo celkem nízkou účast.

Po dlouholeté odmlce se pořádání Hnojických Hodů ujal SDH Hnojice. Jak všichni víte, pro velkou nepřízeň počasí byla sobotní zábava zrušena. Vše jsme si ale vynahradili v neděli. Sluníčko svítlo a přilákalo spoustu lidí. Pro návštěvníky byl připraven bohatý program. Folklorní skupina Pomněnke a Věneček předvedla krásné hudební i taneční představení. Hosté ze SDH Dolany ukázali profesionální zásah hašení různých druhů hořlavých látek. Mohli jste poté shlédnout požární vůz i techniku. Velký zájem vyvolalo historické požární vozidlo, které přivezl SDH Střelice. Na obecním úřadě se konala výstava historie hnojických hasičů a hasičské techniky. Pro veřejnost byla otevřena požární zbrojnice, která byla za spolupráce obce a SDH Hnojice zrekonstruovaná. Zbytek dne nás doprovázela hudební skupina Gama.

Věříme, že si každý něco vybral a že se všem Hody líbily. Snažili jsme se, aby to tak bylo. Chci využít možnosti poděkování všem, kteří se na pořádání hod podíleli. Členům SDH Hnojice, SDH Střelice, SDH Dolany, Obci Hnojice, TJ Sokolu Hnojice, folklorní skupině Pomněnke a Věneček, sponzorům a všem, kteří přispěli svojí silou i radou.

Libuše Körnerová, místostarostka SDH Hnojice

Zpráva o činnosti TJ Sokol Hnojice

Dne 6.3.2010 se konala Valná hromada TJ Sokol Hnojice, která zhodnotila činnost za uplynulé období. Úkoly, které si TJ Sokol stanovila, byly splněny. Tato valná hromada byla volební a byl na ní zvolen nový výbor TJ Sokol Hnojice ve složení:

starosta: Zdeněk Vyhnánek st.
místostarosta: Zdeněk Jurásek st.
jednatelka: Jarmila Svozilová
hospodářka: Pavla Šperlichová
matrikářka: Věra Malasková
náčelník: Zdeněk Jurásek ml.
náčelnice: Marcela Vyhnánková
předseda sportu: Petr Smrček
vzdělavatelka: Lenka Zelinková
členové výboru: Josef Papica
Jan Mikeš
kontrolní komise: Vladimír Vyhnánek
Svatopluk Pokorný
Pavel Jurásek

V příštím období bude TJ Sokol usilovat o získání dotací, aby mohla pokračovat v opravách naší sokolovny.

Na příští čtvrtletí připravujeme:

květen: volejbalový turnaj
srpen: hodové oslavy
srpen: volejbalový turnaj

Zdeněk Vyhnánek, starosta TJ Sokol

Malá kopaná vstup do druhé ligy.

Po úspěšném postupu do druhé ligy nám začali perné chvíle. Zjistili jsme, že každá liga má svá pro i proti. Začátek podzimu nám sice trošku utekl, ale jakmile se k týmu připojily posily (Jirka Kobylka, Jarda Král, Jan Svoboda alias „Pytel“) tým se zvedl ☺.

Jarní část fotbalové ligy 2009/2010 je již v plném proudu. Ještě před začátkem sezóny jsme v týmu přivítali nové tváře, které se sluší a patří představit. A to na postech brankáře, tím se stal Marek Štarnovský, a také velice dravého útočníka Zdeňka Dondu , kterému neřeknou jinak než „Pošťák“. Jak jsem již avizovala, liga začala a pro nás velmi úspěšně. Hned v prvním domácím zápase jsme se před domácím publikem doslova předvedli a ukázali, kterým směrem naše cesta povede. Jak čas pokročil kolo od kola se v tabulce šplháme výš a výš. Momentálně po 7. kole se nacházíme na 7. místě a to jsme ještě neřekli své poslední slovo ☺.

Milou vzpomínkou v našich srdcích navždy zůstane i náš bývalý brankář Luba Smrček.

Peřula

Bruslení na Základně

Jak i v minulém roce, tak i letos, kdy mrzlo až praštilo, se rozhodlo několik kamarádů a přátel vytvořit ledovou plochu na hospodě Základna nebo jak se říká na Zatačce (název z dob minulých...) Jednalo se převážně o hráče malé a velké kopané, kterým není jedno, že se v zimě nikde nic moc neděje. Tímto se navázalo na tradici, kdy se chodil stříkat led na hřiště a užilo se hodně srandy. Dvůr na hospodě je opatřen betonovou zdí do výše 2 metrů, která zároveň sloužila jako mantinely. Led se chodil stříkat i v brzkých ranních hodinách, kdy byly vytvořeny dvou až tříčlenné služby. Během týdne se vytvořil kvalitní led. Fungovalo to asi takhle: po škole dorazili na bruslení malé děti s rodiči, které měly rovný a hladký led, v tuto dobu chodili i starší občané, kteří brusle neměli dlouho na nohou (někdo i 30 let) a nechtěli se před nikým „předvádět“, s přibývajícím časem chodili starší a starší, až do 19. hodiny, kdy začal zápas mužů. Na ledě se vystřídalo mnoho spokojených nadšenců od 1 až do 80 roků. Ten nejstarší přijel až z Olomouce i s manželkou, že se prý o tomto možném sklouznutí dočetl v novinách. Ani nevíme komu za tuto reklamu poděkovat, zjistili jsme o této reklamě až po návštěvách cizích účastníků.

Když už to vypadalo, že se začne oteplovat a led už nevydrží, uspořádali jsme na závěr večerní bruslení pod umělým osvětlením, děti dostávali zdarma čaj a párek v rohlíku a všichni byli spokojeni.

Zároveň bych chtěl poděkovat všem, co pomáhali s vytvořením a údržbou ledu, což bylo sice časově náročné, ale dělalo se to hlavně pro děti, které nemají kde bezpečně bruslit – víme, že tady se nikam nepropadnou. O to víc mne mrzí, když pak přijde na Čerlinku udání od „Občana z Hnojic“, že se na led odebírá na černo voda z řádu. Toto se nepotvrdilo, jelikož odebrání vody z řádu bylo předem řádně nahlášeno Obecnímu úřadu v Hnojicích a Vodohospodářské společnosti Čerlinka v Litovli.

Václav Adam

Úspěch šipkařského týmu Scorpions Hnojice v sezóně 2009/10

1. května skončila pro tým Scorpions Hnojice ligová sezóna 2009/10. A skončila úspěšně. Náš tým skončil 4. ve 2.A lize oblasti olomoucko. Tohoto úspěchu jsme dosáhli i přes to, že celou první polovinu sezóny jsme se potýkali s problémem malého počtu hráčů. Náš tým je postaven na základu „tří mušketýrů“ Liboru Kašpárkovi, Mirkovi Kopkovi a Martinovi Oháňkovi, kterým dle svého času pomáhali Zdeněk Jonáš, Zdeno Pišoja a Jana Majerová. Ve druhé polovině sezóny nám velmi pomohla naše posila Václav Číkl z Březců. Moc rád bych využil této příležitosti a poděkoval všem hráčům týmu za skvělé umístění, i když všichni trošku litujeme toho jednoho bodíku, který nás dělil od třetího místa. Ale takový je sport a my upřímně třetí místo přejeme našim kamarádům z týmu Šipkaři Střeň. Druhé místo s minimálním náskokem obsadil tým Pelikáni od Koule a vítězství zcela zaslouženě získaly Čiperky Olomouc, které ligu vedly od začátku do konce. O to více nás těší výhra nad tímto týmem, který prohrál pouze 2x za celou sezónu.

Máme sice velkou radost z uplynulé sezóny, ale trochu se obáváme sezóny příští. Bohužel, jeden z našich zakládajících hráčů a dlouholetá opora týmu Zdeno Pišoja se odstěhoval až do Bolelouca a my zatím nevíme, jak jej nahradit. Proto i tímto způsobem zvu všechny zájemce o šipkařský sport, aby se nebáli a přišli mezi nás. Šipky může hrát každý – muž i žena, mladý i starý, velký i malý, tlustý i tenký, a v úspěšných hráčích týmu mohou mít i úplní začátečníci dobré učitele.

Libor Kašpárek a Martin Oháňka, kapitáni týmu Scorpions Hnojice

Vítání občánků 16. května 2010

V neděli 16. května 2010 jsme do našich řad přivítali šest nových občánků Hnojic. Stali se jimi Šimon Grohmann, Magdalena Jašíčková, Kryštof Knob, Emílie Kráčmarová, Dominika Niklová a Eliška Smrčková. Připomeňme si tento významný den několika fotografiemi.

Rodiče s dětmi

Předávání kytiček maminkám

Podpis rodičovského slibu a gratulace od představitelů obce

Vystoupení dětí, které vítají své spoluobčanky

*****

A protože skoro ve všech novinách bývají na poslední stránce tabulky fotbalu, nemohu zklamat naše sportovní příznivce a uvádím snad nejaktuálnější tabulky našich nejpoblábnějších sportů ☺

2.liga B malá kopaná

1.	FC Hněvotín	21	111 : 30	36
2.	FC Literpool	21	63 : 40	31
3.	Moravan Cholína	21	52 : 46	25
4.	Panathinaikos	21	48 : 51	25
5.	SK Profit NV	20	54 : 45	23
6.	Senice B	21	63 : 61	22
7.	Ars.Loučany A	20	63 : 62	19
8.	Hnoyland	21	66 : 71	19
9.	Modos Olomouc	21	46 : 62	19
10.	Foerstrova	21	60 : 78	17
11.	Vet.Hlubočky	19	43 : 57	15
12.	Synergies Slat.	21	37 : 59	13
13.	FC P.balet 06	19	51 : 63	12
14.	Hammers 01	21	52 : 84	12

IV. třída sk. A okresní přebor mužů

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	(Prav)
1.	Bohuňovice B	17	15	0	2	74 : 21	45	-21
2.	Mladějovice	17	10	4	3	36 : 28	34	-7
3.	Hraničné Petrovice	17	9	2	6	37 : 31	29	-5
4.	Dalov	17	8	4	5	29 : 25	28	-1
5.	H. Loděnice	17	8	1	8	36 : 42	25	(-2)
6.	Babice B	17	6	6	5	34 : 24	24	0
7.	Dolany B	17	6	5	6	46 : 33	23	(-1)
8.	Štěpánov B	17	6	5	6	29 : 25	23	(-1)
9.	Paseka B	17	7	2	8	35 : 40	23	(-4)
10.	Huzová	17	3	5	9	23 : 41	14	(-10)
11.	Hnojice	17	3	2	12	20 : 51	11	(-16)
12.	Jiříkov	17	2	2	13	16 : 54	8	(-19)